

Sen hồng nở rộ

Thế là chuyện gì đến đã đến ! Bao ước mơ, ôm ấp, chờ đợi của quý Thầy, nhứt là Thầy Phước Thái – người dẫn chúng tu học – cùng tất cả liên hữu của đạo tràng Quang Minh. Giấc mơ ao ước đó đã trở thành sự thật. “Khóa tu Phật thất mùa thu 2004 “ đã thành hình. Mọi người đều hân hoan vui mừng chờ đón !

Từ lúc Thầy Phước Thái báo cho biết sẽ mở Phật thất tu niệm Phật bảy ngày tại chùa Quang Minh, tất cả liên hữu đạo tràng vui mừng ra mặt, vì đã từ mấy năm nay, quý Thầy hướng dẫn tu Tịnh Độ cũng đã tìm nhiều nơi, mà chưa có nơi nào vừa ý, tuy không phải danh lam thắng cảnh gì, nhưng cũng phải là nơi chỗ có đầy đủ tiện nghi và thanh tịnh để quý Thầy tổ chức Phật thất cho tất cả liên viên tu học.

Theo lời dạy của Đức Phật Thích Ca và 48 đại nguyện của Đức Phật A Di Đà tiếp dẫn chúng sanh nào muốn về cõi nước Ngài ở Tây Phương Cực Lạc Thế Giới. Chư Phật cũng như Bồ Tát, những cổ đức các Tổ Liên Tông đã dạy: muốn về cõi Phật A Di Đà thì phải niệm danh hiệu Ngài và phải niệm liên tục không gián đoạn, niệm phải cho rành rõ từng câu, tai nghe tiếng mình niệm Phật, tâm tiếng phải hiệp nhau thì mới được lợi ích, nhờ niệm liên tục và không tạp niệm ấy để đưa đến nhứt tâm bất loạn.

Chính vì nhận thấy chúng sinh tâm không được thuần nhất, phiền não vọng tưởng dầy dầy, khi niệm Phật thì tạp niệm lằng xằng. Do đó, nên Phật thương xót mở bày pháp môn Tịnh Độ, một con đường tu thẳng tắt rất dễ hành trì. Tuy dễ hành trì, nhưng còn cần phải có những trợ duyên thù thắng để giúp cho người niệm Phật chóng đạt được kết quả tốt đẹp. Do đó, nên từ xưa chư Tổ Liên Tông hay tổ chức các đạo tràng niệm Phật. Có niệm Phật liên tục, tức tịnh niệm nói luôn, thì hành giả mới thiệt là người thiết thực niệm Phật.

Noi theo gương xưa, nên hôm nay, Thầy Trụ Trì chùa Quang Minh và Thầy Phước Thái đã quyết định khai Phật thất. Song có một điều đáng tiếc, và thật bất hạnh cho đạo tràng là Thầy Trụ Trì vắng mặt, vì phải công du Phật sự phương xa. Nên chỉ còn lại có một mình Thầy Phước Thái tổ chức hướng dẫn. Dù Thầy Trụ Trì vắng mặt, nhưng tất cả

tu sinh lúc nào cũng nhớ đến Thầy và cố gắng thực hành những gì Thầy dạy trước khi rời khỏi đạo tràng.

NGÀY 05.04.2004

Bao mong đợi trong lòng đại chúng,
Nay đến ngày Phật thất bảy ngày.
Thực hành lời dạy của Ngài,
Chuyên tu niệm Phật liên đài nguyện tin.

Tám giờ sáng về chùa đông đủ,
Cần chín mười kiểm lại tu sinh
Chín giờ khai giảng chương trình
Mở đầu Hòa Thượng chứng minh giới truyền

Ngài từ bi cho lời khai thị
Các tu sinh y chỉ phụng hành.
Trời thu ánh nắng vàng hanh,
Mây trời lơ lững xây thành nơi đâu ?

Lễ chấm dứt giải lao nửa tiếng
Cúng ngọc rồi thọ thực kính hành
Một giờ chỉ tịnh cho nhanh
Hai giờ thức chúng phân ngành lập ban.

Ba giờ rưỡi tập tành nghi thức
Năm giờ chiều là lúc giải lao.
Lo cho sức khỏe dồi dào
Dược thạch lột dạ kéo mau héo gầy

Sáu giờ rưỡi là Di Đà nghĩa
Tụng kinh theo nhịp mõ đánh nhanh
Tám giờ lễ bái trì danh,
Mười giờ chỉ tịnh xung quanh im lìm.

Ngày đầu tiên thứ Hai 5/4/04, 9 giờ mới có buổi lễ truyền giới mà mới hơn 7 giờ sáng, nhiều bạn sen đã nô nức hồ hởi đến chùa thật sớm, 8 giờ sáng tất cả mọi người đã đến đầy đủ với niềm vui hân hoan.

Các Ban liên chúng vui cười chào đón nhau kèm theo câu

hỏi :“ Tu được 7 ngày không ? “. Người đáp : “Được” thì vui mừng, người thì tỏ vẻ hơi buồn vì chỉ dự “ part time “, có nhiều vị sáng đến dự tu tối về, có nhiều vị rãnh giờ nào, ngày nào, thì đến chùa tu ngày giờ đó, ai cũng vui về tu hành tùy hỉ chí thành chí thiết là kỳ này mình phải cố gắng tu để được nhất niệm, cố dứt trừ mọi phiền não, giữ tâm cho được an lạc thanh tịnh, cố gắng niệm danh hiệu Đức A Di Đà. Mọi người ai nấy đều vui cười đều nói chuyện huyền thuyên, rằng lần này mới chắc là mình được dự tu Phật thất (vì mấy lần trước đã tuột mất rồi !).

Nhìn thấy những hoa sen đã mọc và sắp nở trên ao Thất Bảo mà tôi thấy lòng vui không tả. Thật là :

Melbourne vào liết mùa thu

Quang Minh nở rộ bạn tu sen vàng

Đúng 8.50 giờ Thầy Phước Thái kiểm lại danh sách tu sinh dự tu. 9.00 giờ Hòa Thượng Liên Trưởng Thích Phước Huệ làm lễ truyền giới và khai thị. Thật là may mắn cho đạo tràng, Phật thất khoá đầu tiên của đạo tràng Liên xã Quang Minh, được Hòa Thượng truyền giới và khai thị.

Hòa Thượng truyền trao bát quan trai giới, 8 giới cấm của Đức Phật Thích Ca chế ra cho người tại gia, vì gia duyên còn bận buộc không thể xuất gia được, nên thọ 8 giới này, cũng ví như ngọc ma ni, thể tuy nhỏ nhưng lớn hơn cõi Trời.

Hòa Thượng giảng rõ : Bát quan trai giới là Phật chế cho người tại gia tu trong 1 ngày 1 đêm. Nhưng ở đây, Hòa Thượng truyền trao 8 giới cho tất cả tu sinh trong 7 ngày đêm.

Thật là quý hóa được Hòa Thượng Liên Trưởng chứng minh thương xót và huấn thị cho khóa tu này. Được biết, trong mấy ngày qua, Hòa Thượng đã chứng minh cho những ngày lễ khánh thành chùa Hoa Nghiêm, trông thấy Hòa Thượng có vẻ mệt mỏi, nhưng với tấm lòng bi nguyện thương tưởng đến đàn con của Ngài, nên Ngài bất chấp sự mệt mỏi mà truyền trao giới pháp và giảng dạy cho tất cả tu sinh. Thật là cảm động và biết ơn Hòa Thượng vô cùng.

- 11 giờ giải lao – 11.30 giờ cúng ngọ

Vì chiều 2 giờ Hòa Thượng giảng thời pháp nên chương trình có thay đổi, thay vì chiều họp chúng: - Trình bày về nội dung và hình thức của khóa tu – phân nhiệm các ban - giải thích nội dung khóa tu thì đổi lại buổi sáng.

- 12 giờ thọ trai, kinh hành niệm Phật.

Chiều 1 giờ - chỉ tịnh

- 2 giờ – thức chúng, chương trình đổi lại là Hòa Thượng giảng pháp.

Đạo Phật là đạo giác ngộ giải thoát mà tâm bệnh của chúng sinh cho đạo Phật phải là cái gì cao siêu, cái gì có tánh cách Đại thừa. Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật khai thị đại khái có hai thừa : Tiểu thừa và Đại Thừa. Tiểu thừa thì không tin tha phương Tịnh Độ, vì vậy mà ngăn bít

con đường thánh đạo (sở tri chướng). Cho đến ngày nay năm 2004, mà Tiểu thừa cũng không tin có Đức Phật A Di Đà.

Tóm lại, bài pháp Hòa Thượng nói về kinh A Di Đà, kết thúc bằng ba món tư lương: tin sâu, nguyện thiết, hành chuyên. Đó là hành trang căn bản của người tu Tịnh Độ. Thời Đức Phật còn tại thế, Phật đã chỉ cảnh giới trang nghiêm, thanh tịnh, vui cùng tột của cảnh Tây Phương Cực Lạc, khiến cho bà Vi Đề Hy nhìn thấy rất vui mừng mà xin về bên nước Phật A Di Đà. Vô Sanh cư sĩ cũng đã đóng thất 7 tuần tức 49 ngày. Tổ Thiện Đạo và Tổ Huệ viễn cũng vẫn luôn giữ một câu A Di Đà Phật đều được vãng sanh về Cực Lạc.

Hòa Thượng kể câu chuyện rất gần là ở VN có một ông cả ở một làng nọ, cứ mỗi ngày đều tước tàu cau. Mỗi lần tước một lá của tàu cau, ông đều niệm Nam Mô A Di Đà Phật, ở quê thì tàu cau rụng, người ta tước lá lấy cọng bó lại thành cây chổi, gọi là chổi tàu cau dùng để quét nhà, quét sân rất sạch. Ông vẫn giữ một “ công tác “ là lượm tàu cau, tước lá và luôn niệm A Di Đà Phật. Thế rồi, một hôm ông cho gọi thân nhân, hàng xóm láng giềng, ông nói một thời pháp kêu gọi khuyến mọi người nên cố gắng niệm Phật nguyện cầu sanh Tịnh Độ. Và khi ông cả mất đi, đã có những điềm lành xuất hiện, chẳng hạn như có mùi thơm, ánh sáng.... Từ đó trở đi cả làng đó nhà nhà đều có tiếng niệm Phật, một lòng tin Phật, Pháp, Tăng, nhất tâm chuyên niệm Phật danh.

3.30 là giờ thực tập các nghi thức cho khóa tu. Vì ngày đầu tiên, các tu sinh đi lễ lạy cũng còn lọng cọng không được tập trung lắm, có lẽ các bạn đặt vấn đề quá quan trọng chẳng? Hay quá lo lắng nên bị sai nhịp? Tuy rằng đã từng tu lễ Bái Trì danh rồi ! làm cho thầy cũng lo lắng theo.

5 giờ – giải lao.

5.30 giờ – được thạch

Khi nghe nói đến “ được thạch “. Tôi nhìn thấy Hòa Thượng cười và nói : “ được thạch, được thạch” làm tôi cũng cười theo. Đúng rồi, đã thọ thêm giới thứ 9 (giới không được ăn phi thời), mà giờ được ăn nè! Cũng may, Phật Tổ cũng đã thương chúng sinh cho ăn thức ăn nhẹ để coi như thuốc trị bệnh, vì đói thì không ngủ được bao tử hoành hành dữ lắm, nếu bệnh thì làm sao uống thuốc đây !?

Khi tôi nhìn hai chị : Diệu Phi và Tâm Đắc đã cung thỉnh Hòa Thượng cắt tóc vì có lời vãi trước kia, nhìn hai mái đầu tròn không tóc ấy, tôi thấy rất cảm động và thương ôi là thương! Sao mà trông đẹp quá! Thật trông giống Ni cô quá chừng! Tôi nói nhỏ : Hai vị trông giống đệ tử của Ngài Di Lạc quá ! (vì hai vị, ai cũng mập mập, rất tròn trịa)

6.30 giờ tụng kinh Di Đà Nghĩa

7.00 giờ giải lao

Tối 8.00 giờ là khóa lễ Bái Trì Danh Kinh Hành Niệm Phật đợt một.

10.00 giờ chỉ tịnh chúng tôi xuống hành đường tìm chỗ ngủ. Các bạn đã đến trước, nên ngủ ở sân khấu và hai bên hông sân khấu. Chỉ còn lại di Lệ Bảo, Diệu Thi và tôi thì ngủ ở sàn nhà. Thôi thì ngủ ở đâu cũng được, mình đi tu mà ! Thấy thương Thầy quá, thấy ba người chúng tôi như vậy, Thầy lấy tấm chăn che kín giùm, Thầy bảo : Đứng là đi tu, ăn chay, nằm đất !

NGÀY 06.04.2004

Năm giờ sáng là giờ thức chúng
Đau đó là niệm Phật chuỗi lần,
Đầu giờ cùng lạy thù ân
Bảy giờ thể dục rất cần cho ta

Bảy giờ rưỡi là giờ tảo thực
Tám hai mươi chắp tác hăng say
Chín giờ lễ bái thứ hai,
Kinh hành niệm Phật cho ngày vắng sanh

Một giờ trưa mọi người chỉ tịnh,
Đến hai giờ ngồi nghỉ đã qua
Cùng nhau lễ bái kỳ ba
Tụng kinh thực tập như là hôm qua

Tám giờ tối kinh hành niệm Phật,
Đến mười giờ chỉ tịnh mới xong
Chúng sanh chư Phật tâm đồng
Phàm phu đạt được dụng công - chuyên cần.

Qua đến ngày thứ hai của khóa tu, tức là ngày 6/4/04, 5 giờ sáng thức chúng – 5.30 giờ vân tập trên chánh điện để nghe chuông niệm Phật tại chánh điện – 6.30 giờ tụng công phu khuya và lạy Thù Ân. Tại các chùa đều tụng công phu khuya tức là tụng chú Lăng Nghiêm, tôi thích nhất là đến chỗ tụng Ma Ha Bát Nhã, chú Huệ Chiếu đánh trống theo nhịp tụng, thật là quá xá hay khiến lòng tôi không kèm được nổi hân hoan vui mừng, thỉnh thoảng tôi lén nhìn chú đánh trống, và rồi cũng tâm duyên theo lời kinh tiếng kệ với đại chúng.

Lúc đi kinh hành vừa niệm: *Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật*, tôi thật xúc động muốn chảy nước mắt, nhớ đến công ơn lớn lao của Đức Phật giới thiệu và chỉ dạy cho tất cả phàm phu chúng sinh nào muốn về cảnh giới Cực Lạc an vui và tiến tu mãi đến thành Phật thì nên niệm danh hiệu của Đức Phật A Di Đà.

Ngày nay, chúng con rất biết ơn Phật, nếu không biết Phật pháp thì chúng ta sẽ đi về đâu? Cõi khổ đau thật tôi không dám nghĩ đến nữa !

7.00 giờ – Đại chúng tập thể dục do liên hữu Từ Hương hướng dẫn.

7.30 giờ – tảo thực, quý cô trừ đường cho ăn ngon quá – bún Huế chay – khá hấp dẫn.

8.20 giờ – chắp tác .

9.00 giờ – lễ Bái Trì Danh Kinh Hành Niệm Phật lần thứ hai. Tất cả tu sinh vân tập đầy đủ trên chánh điện. Thầy Phước Thái hô chuông, tất cả tu sinh đều im lặng lắng nghe với tâm thanh tịnh:

Nguyện tiếng chuông này vang khắp nơi.
Phá tan phiền não trí sáng ngời
Đầu chữ Di Đà không niệm khác
Gìn lòng niệm Phật dạ thanh thơi

Tiếng hô chuông của Thầy Phước Thái, cùng với tiếng chuông ngân vang trong chánh điện, khiến cho tất cả đại chúng trong khóa tu, ai cũng thấy lòng lâng lâng run động, hòa nhập vào khóa tu Tịnh nghiệp. Xong, Thầy đọc pháp ngữ : Phát Bồ Đề Tâm. Khi chúng ta dự tu Phật thất, trước tiên chúng ta phải phát tâm Bồ Đề.

Niệm Phật nguyện thành Phật, nguyện về với Từ Phụ A Di Đà. Chớ chúng ta không niệm Phật để về cõi trời, hoặc niệm Phật cầu phước báo thế gian. Xong, đến giờ hành lễ, khóa tu này, Thầy Phước Thái đặt nặng phần hành trì, tức là vừa niệm Phật Nam Mô A Di Đà Phật, vừa lễ bái vừa kinh hành niệm Phật, Thầy áp dụng thời khóa lúc nào cũng có tiếng niệm Phật A Di Đà. Trên chánh điện, lúc không hành trì khóa lễ cũng như ở dưới trai đường, tiếng niệm Phật vang lên không ngắt, mục đích giúp cho tu sinh phải nhớ luôn nhiếp niệm, không để cho con khí ý thức lăng xăng chạy nhảy, con ngựa sút chuồng chạy rong.

11.00 giờ – giải lao

11.30 giờ – cúng Ngọ, lễ ra Phật thất không có thời này, nhưng vì Phật thất tổ chức ngay tại chùa nên không bỏ được thông lệ này.

12 giờ – thọ trai kinh hành niệm Phật.

Chiều 1.00 giờ chỉ tịnh – tất cả tu sinh được ngủ nghỉ, có vị vì sức khỏe nên nằm nghỉ lưng, nhưng tay vẫn lần chuỗi, có vị vì dự khóa tu, nên không đủ số niệm công cú phải ngồi ngay trên chánh điện để niệm Phật, cũng có vị ngồi thiền và có vị vì mỗi một nên đánh một giấc ngon lành.

2.00 giờ – thức chúng. Có một điều nực cười đáng nói, là chúng trưởng của khóa tu là Anh Quảng Đạo, sáng nay đã “complain” là vào buổi tối rồi các bạn nói chuyện nhiều quá làm không ai ngủ được, không giữ chánh niệm tịnh khẩu mà phát ngôn quá nhiều, đó là hai “xóm nhà” một ngủ ở sân khấu và một ngủ ở dưới sân đất mà Thầy đặt là “xóm nhà ngói” và “xóm nhà lã”. Vì vậy mới có những câu “ca dao” ra đời :

À ơi xin chớ nói nhiều,
Nhiếp tâm niệm Phật muôn điều an vui

Hoặc

Bảy ngày gieo giống Tây Phang
Tâm thành niệm Phật Liên Bang chắc về

Đến 5 giờ thực tập nghi lễ: kiểm lại những nghi thức lễ Bái

Trì Danh Kinh Hành Niệm Phật, thầy nhận xét khóa tu hành trì có phần tiến bộ, bên nhóm A từ lễ bái, niệm Phật, cúi lạy, xá, đứng lên, nhút nhút đều nhuần nhuyễn Thầy rất hài lòng, còn nhóm B cũng khá vậy, nhưng vì có nhiều vị, vì quá mới hay vì quá chú tâm vào nghi lễ mà đâm ra lỉnh quính, nên những bước chân chưa được đều.

Ở nhóm B có hai cụ: cụ Tâm Đạo năm nay 83 tuổi, cụ Như Thuận 82 tuổi, vì hai cụ bước chân chưa theo đúng nhạc niệm Phật, nên thầy kêu hai cụ ra ghế ngồi nghỉ, nhưng miệng của hai cụ vẫn luôn niệm Phật, mắt thì nhìn các tu sinh đang đi kinh hành. Tức giận mình, vì sao người ta đi được mà mình chưa đi được, nên cụ Tâm Đạo lúc ngồi niệm Phật, hai ngón tay trở của cụ cứ gõ nhịp trên đùi của cụ theo nhịp điệu đi kinh hành theo nhạc niệm Phật.

Không ngờ Thầy đã nhìn thấy cảnh đó, thấy thương học trò liên hữu này quá, thật đã cố gắng hết mình. Nghe Thầy kể ra cả đạo tràng cười vui nhộn. Như vậy nhút củ nhút đống Thầy đều theo dõi để sửa sai hoặc khen tặng.

Có một điều vui không kém, anh Quảng Đạo “complain” hai xóm nhà “trên sân khấu” và “xóm nhà lá” nói chuyện làm không ai ngủ được. Nhưng chính anh là chúng trưởng của khóa tu lại nói chuyện nhiều và còn lớn tiếng nữa để bị thầy bắt gặp và nhắc nhở, làm cho chúng viên cười rộ lên.

5.30 giờ – dượt thạch

6.30 giờ – tụng kinh Di Đà Nghĩa

7.30 giờ – giải lao

8.00 giờ – lễ Bái Trì Danh Kinh Hành Niệm Phật lần 4

10.00 giờ – chỉ tịnh

NGÀY 07 VÀ 08.04.2004

Hai bữa này làm y ngày trước.

Mọi người đều cố gắng thực hành

Bước đi lễ bái trì danh

A Di Đà Phật nhiều lần thành quen.

Ngày thứ ba của khóa tu – 7/4/04. Cũng giống như ngày thứ hai của khóa tu 6/4/04 – Sau mỗi lần thầy Phước Thái hô chuông là có phần pháp ngữ. Tiếp theo Phát Bồ Đề Tâm là tu các công đức xuất thế. Và lúc sáng nay, thầy đọc về niệm Phật đúng pháp, thầy hứa rằng sau khóa tu, thầy sẽ giảng kỹ về Niệm Phật phải cho đúng pháp thì mới được lợi ích.

Vào lúc 4.30 giờ thay vì 5.30 giờ thực tập nghi lễ, vì phải dành nơi trai đường cho các em học võ Vovinam. Có cuộc kiểm điểm lại khóa lễ nghi vừa qua, đúng là chúng trưởng anh Quảng Đạo đã “lố 2 cái đuôi, 1 dài, 1 ngắn”, ai nấy ngỡ ngác, không hiểu là đuôi gì?

Thì ra anh đã niệm Phật dư ra đến hai lần, chúng tỏ anh chúng trưởng đã để phân tâm, không phân tâm sao được, tôi ngồi đánh chuông kế bên anh, tôi thấy anh cứ mãi chỉ về câu niệm Phật chia làm hai người niệm là chị Lệ Tâm và Hà Ngọc, thì chuông của tôi đánh anh có nghe gì đâu!

Còn bên nhóm B cũng “lố ra 1 đuôi”, thầy bắt được những cái đuôi này khiến ai cũng cười rộ. Lễ bái trì danh niệm Phật tức là thân chuyên lễ lạy, miệng chuyên xưng niệm, nhứt là tâm ý phải theo dõi, hễ phóng tâm hoặc lo ra là sai liền. Phương pháp này rất hay, nên quý Thầy thường áp dụng cho khóa tu. Còn chị Hà Ngọc và chị Lệ Tâm nữa, hai chị vội quỳ lên sám hối chuyện gì đây? thì ra là chuyện xưng danh hiệu Phật.

Còn chú Phước Nguyên cũng không giữ chánh niệm, có lúc chú đứng lên sau, có một lần đứng lên trước. Cứ nói rõ ra những khuyết điểm của các tu sinh, ai nấy đều cười tươi vui vẻ, nhận những sai lầm và để ý để sửa lại. Hôm qua đang lúc niệm Phật, tôi ngược lên ngó dáo dác nhìn bên nhóm B tìm kiếm người nào có giọng quá tốt ngoài cô Bạch Huệ vậy?

Anh Quảng Đạo hiểu ý, nói nhỏ tôi nghe: “Tuyệt vời, giọng xưng của Lệ Tâm đó!”. Thật là “hết xẩy” đã theo kịp cô Bạch Huệ rồi. Vậy là cô Bạch Huệ đã có nhiều “đồng minh” quá: nào là Thiện Minh, chị Hà Ngọc, chị Diệu Hương..... cùng thay phiên “tiếp hơi”.

Có một tu sinh ở rất xa đến dự khóa tu: chị Hạnh Liên ở tận Tân Đảo – chị là người rất dễ thương, mộ đạo. Thay vì từ Tân Đảo đến Melbourne đi viếng thăm các cảnh chùa, hoặc tham quan những thắng cảnh Melbourne. Chị nghe Hòa Thượng nói có khóa tu là chị xin được dự tu trong 3 ngày, thật là quý hóa. Hôm nay chị nói lời từ giả với tấm lòng thân thương với các tu sinh, sau khi dự khóa tu này, tôi chắc rằng cảnh chùa, tình cảm bạn đạo, chị sẽ không bao giờ quên.

Có một điều tôi xin nói với thầy, là tôi dự khóa tu 7 ngày Phật thất này, vì phải viết bài tường thuật nên thầy đã nói cùng với đại chúng: Thầy đã cho tôi một “ân huệ” là khỏi tụng các thời kinh mà phải dự các khóa lễ Bái Trì Danh. Tôi suy nghĩ (rồi, động tâm rồi đó!) tụng kinh niệm Phật, mục đích là để tâm chúng ta được thanh tịnh, còn tôi không tụng kinh mà phải viết bài nặn óc, suy nghĩ, cố nhớ những sự việc, mà thầy cho là “ân huệ”. Cũng tốt thôi, vì thầy nhận xét sao đó, thầy tin tưởng giao trọng trách cho mình, thì mình vui lòng mà nhận lãnh trách nhiệm, chỉ sợ rằng tôi không có khả năng “viết lách”. Đây là lần đầu tiên phải viết, nên tôi quá lo lắng không ngủ được ngon giấc. Con xin thầy cùng với đại chúng có gì sai sót, hãy bỏ qua cho. Run lấm đó!

Có 2 câu thầy nhắc nhở, các tu sinh cần phải nhớ rõ: Thân đầu tâm đó và hàng thân phục tâm. Nghĩa là thân tâm phải liền nhau, nhiều khi thân ta thì ở tại đạo tràng mà tâm ta ở nhà, ở đâu đâu có thể là ..... Footscray. Chúng ta phải thúc liễm thân tâm không để ngoại cảnh lôi cuốn thì niệm Phật mới được lợi ích, hãy:

Giữ thân khẩu, ý bảy ngày

Luôn luôn thanh tịnh Liên đài phẩm cao

Vì chúng ta bị nhiều duyên trần quá nên có nhiều “ca dao”

răn nhắc chúng ta đấy !!

Sáng nay là ngày thứ tư của khóa tu. Giờ giấc không thay đổi, duy chỉ có thêm vào : Thực tập chánh niệm bằng cách niệm Phật.

Đúng 8 giờ tối, chương trình thực tập chánh điện bằng cách niệm Phật bắt đầu. Từ chiều tôi đã nghe thấy các bạn sen xôn xao xì xào, rất lo lắng, nôn nóng, rằng đêm nay chắc là mình bị loại ra quá ! Thật là tội nghiệp ! Mong muốn có chương trình thực tập vui mà lại không tin tưởng mình ! đúng là tâm bịnh chung.

Tất cả bồ đoàn được xếp chung quanh chánh điện. Bồ đoàn được xếp thành hai vòng, vòng ngoài rộng hơn bao vòng trong ở giữa. Tất cả tu sinh cùng ngồi xuống bồ đoàn ở vòng ngoài, nhìn nét mặt mọi người ai cũng đều vui cười tuy trong lòng thì đang hồi hộp lo âu. Thầy đưa một luật lệ : Đợt 1, tu sinh phải tập trung chánh niệm, niệm 10 câu Phật hiệu.

- Không được niệm dư

- Không niệm thiếu

- Không được khi niệm Phật mà lần đầu đếm ngón tay.

- Không được khều khều móc móc nhắc nhở người kế bên

- Phải niệm rõ và lớn tiếng để các bạn và Thầy dễ theo dõi. Nếu người kế tiếp qua 3 giây mà không niệm tiếp theo là cũng bị loại phải vào vòng trong ngồi. Thầy gọi đây là : Thi làm Phật. Đúng rồi, muốn thành Phật thì phải niệm Phật mà phải niệm chánh định, không được niệm gì khác. Nhìn thấy mọi người rất là nghiêm trang, lo là mình sẽ khó giữ được chánh niệm thì sẽ bị loại ra giữa ngồi. Lo rồi cười, rồi vui, rồi nôn nóng nghĩ cũng tức cười vui thật ! Còn tôi cũng hồi hộp vậy, nhưng tự an ủi : không sao, nếu bị loại ra sớm thì khỏi phải hồi hộp lo âu, rồi tự cười thầm.

Bắt đầu, Thầy chọn phía bên anh chúng trưởng niệm trước thật là một trận cười giòn tan, người đầu tiên bị loại là anh chúng trưởng Quảng Đạo mà cũng là trong ban nghi lễ. Sao vậy anh Quảng Đạo ? Vừa mới “ ra trận “ là đã bị loại ra rồi ! Kế đến là cô Bạch Huệ rồi đến chị Tâm Trúc đều là trong ban nghi lễ ! Mọi người cười vui quá là vui ! Đợt đầu tiên có 15 vị bị loại đó là niệm 10 câu Phật hiệu. Đợt 2 phải niệm 15 câu có 7 người bị loại. Đợt ba 20 câu, có 7 người..... Cứ kế tiếp tục đợt 4 thì niệm 25 câu ..... Và cứ thế giáp vòng loại bỏ từ từ vào vòng trong quá nhiều, trong khi vòng ngoài còn lại rất ít thưa thớt, rốt cuộc rồi chỉ còn lại 2 người là : chị Quảng Thọ hạng nhất và cô Thúy Phương hạng hai. Cuộc thi rất hào hứng, vì mỗi lần có một vị bị loại là được một trận cười, đến nỗi chú Phước Tử cầm máy quay phim mà cũng cười chảy nước mắt.

Trò vui này thật có ý nghĩa. Thầy tạo cảnh niệm Phật vừa vui vừa thực tập được chánh niệm. Thông thường, người niệm Phật tuy nhiều, mà người niệm Phật có chánh niệm chắc chẳng được bao nhiêu. Do đó, nên Thầy bày ra trò

vui này, để mọi người thi nhau mà giữ chánh niệm. Việc làm này, cũng rõ biết ai niệm Phật mà lo ra, thì rõ ràng không chạy chối đâu được cả.

Hôm nay là ngày thứ 6, tức là đã bước qua ngày thứ 5 của khóa tu. Chương trình của ngày hôm nay, cũng giống như những ngày trước. Tuy nhiên, có một tiết mục rất đặc biệt là Thầy cho các tu sinh bắt thăm trả lời những câu hỏi về Phật pháp.

Ai có chứng kiến mới thấy được sự sôi nổi trả lời của tu sinh. Có những câu hỏi dễ, thì tu sinh trả lời rất trôi chảy, chính xác, đại chúng đều tán thưởng bằng một tràng pháo tay vang vọng cả chánh điện.

Ngược lại, có những câu hỏi nào khó khăn không trả lời được, thì người trả lời cứ do dự, bị thầy hỏi thúc, nhưng vẫn ấp úng nói không ra lời làm cho đại chúng ai nấy đều cười rộ lên. Cuối cùng, Thầy hỏi coi có người nào trả lời thế cho vị đó.

Tóm lại , tiết mục này tuy hồi hộp mà thật là vui, ai cũng lo sợ mình không trả lời được, nhưng rốt lại thì cũng “qua phà”.

Rồi đến ngày thứ 6 của khóa tu cũng giống như ngày thứ 5. Chủ Nhật, tức là ngày cuối cùng của Phật thất, như thường lệ của mỗi Chủ nhật ở chùa.

Điều làm cho tôi vô cùng cảm kích, tuy đây là tổ chức khóa tu Phật thất đầu tiên, mà sự thành công vượt bậc, thì chắc chắn các khóa tu sau sẽ thành công tốt đẹp hơn.

Đặc biệt của ngày cuối cùng này, có một buổi họp chúng liên quan chúc mừng cho khóa tu Phật thất sắp được hoàn mãn. Theo thông lệ của mỗi khóa tu dù ngắn hay dài hạn, ban tổ chức đều có phần tổng kết của khóa tu bằng cách cho mỗi tiểu ban báo cáo phần nhiệm vụ sinh hoạt của mình. Để chia sẻ niềm vui chung từ quý Thầy cho đến các tu sinh, quý liên hữu trong ban lãnh chúng đã cúng dường quả bánh rất xinh đẹp .

Ngoài phần báo cáo, đúc kết về những ưu khuyết điểm của khóa tu ra. Còn có phần rất vui là Thầy đọc những bài do các tu sinh viết để góp mặt vào trong tập kỷ yếu. Mỗi bài mang một vẻ rất đặc biệt tựu trung cũng đều nhằm nói lên nỗi lòng tâm sự muốn chia sẻ cùng các bạn sen khác, nhất là nói lên tấm lòng biết ơn quý Thầy đã tận tình tổ chức khóa tu Phật thất kỳ đầu tiên được viên mãn một cách tốt đẹp.

Quả thật mỗi người một vẻ mười phần vẹn mười. Có nhiều bài rất tếu. Thầy đọc lên mọi người đều không nín cười được. Có người ôm bụng mà cười lăn ra !!!!!

Ồi vui quá là vui !!!!!!! Có thể nói, khóa tu Phật thất tuy đây là lần đầu tiên mà mọi người từ khi vào tu cho đến khi hoàn mãn ai ai cũng vui vẻ tươi cười, đó là biểu lộ niềm vui an lạc thật sự của những ngày tu học nơi đây.

Các liên hữu hết sức vui mừng cho sự tu tiến này, chẳng những các bạn tập nhiếp cái tâm gom một chỗ lại không cho chạy rong mà còn cho giam giữ cái thân (tòng phạm) của tâm ở tại đạo tràng. Sự việc này, nếu chúng ta buông bỏ được trần cảnh mà ở nơi thanh tịnh, giữ được thân tâm cùng tịnh được như vậy mãi, thì là cõi tịnh đã ở trước mắt ta. Tâm thể nhứt như là Niết Bàn rồi vậy.

Lúc đi kinh hành niệm Phật, nhìn thấy các bạn khi ngồi niệm cũng như khi đi kinh hành niệm, các bạn sen người nào cũng luôn giữ thân tâm thật an lạc, nhìn các bạn ai nấy lim dim đôi mắt (không phải ngủ đâu nhé) mà là đang (đánh giấc đấy!), đó là giấc thiền nào, đuổi giấc đi để cố gắng tìm cho được ông Phật tâm của mình cảm động quá! Và cũng thương các bạn quá! Lành thay đạo tràng Quang Minh!

Cuộc họp nào rồi cũng tan, cuộc vui nào rồi cũng có lúc tàn. Như trăng tròn rồi khuyết, bèo hợp rồi tan, đó là định luật xưa nay không hề thay đổi. Sáng nay, ngày cuối cùng của khóa tu, sau khi Thầy xả giới để rồi mọi người ai nấy ra về, tất cả đại chúng đều rất vui mừng. Mừng là đã thực hiện được những lời dạy của Đức Bổn Sư: muốn mau đến bờ giác chúng sinh phải tu tập. Muốn thành Phật phải mau niệm Phật, muốn về cõi Cực Lạc phải cố gắng niệm danh hiệu Phật A Di Đà. Mọi người vui vẻ nói cười chia tay, nhưng không thể che giấu được niềm luyến tiếc triều mến thân thương qua bảy ngày vui sống bên nhau.

Có vị quá cảm động rung rung nước mắt, có vị chào hẹn gặp lại ngày thọ bát tuần sau, có vị còn hẹn xa hơn với ước vọng là sẽ gặp nhau kỳ Phật thất tới.

Vì ai cũng kỳ vọng, chắc chắn quý Thầy sẽ tổ chức một Phật thất kế tiếp vào dịp holiday tới. Với pháp môn niệm Phật, chỉ có Phật thất mới giúp chúng ta rút ngắn đường về ngôi nhà thật sự của chúng ta, mà đã từ lâu, từ vô thủy kiếp, chúng ta đã ham vui thích bay nhảy chạy rong chơi trong sáu nẻo luân hồi mà Đức Bổn Sư gọi là nhà lửa.

Giờ đây, chúng ta đã ý thức, vì sinh tử luân hồi, chúng ta cố gắng tu để ra khỏi nhà lửa, ra khỏi tam giới, thì chỉ có pháp môn niệm Phật, với số vốn hành trang ba món tư lương: **Tín, Nguyện, Hạnh**. Theo lời Hòa Thượng đã khai thị cho chúng ta vào ngày đầu tiên của Phật thất này, là chúng ta phải cương quyết bỏ ống: những hạnh lành, câu niệm Phật từng phút, từng giờ, từng ngày..... để đầy đủ số vốn tư lương làm hành trang để khi mãn duyên trần, chúng ta không còn lo lắng, không còn sợ sệt, cũng không hối tiếc của thế gian mà vui vẻ giã từ tất cả và trở về gặp Đức Từ Phụ A Di Đà của chúng ta, để rồi tiếp tục tu mãi cho đến ngày thành Phật quả.

Trong 7 ngày qua, các Liên hữu của chúng ta, ai ai cũng vui mừng với tâm niệm sẽ tưới nước công đức niệm Phật, bón phân chánh niệm, săn sóc cho tất cả những đóa sen hồng nở rộ trong ao Thất Bảo. Xin chúc mừng và chào tạm biệt các bạn sen, các vị Phật sẽ thành trong tương lai, và hẹn cùng nhau gặp lại các bạn ở các khóa tu Phật thất tới.

Thân ái kính chào tạm biệt các bạn.

Tịnh Kiên

